

[Økonomiministeren.]

gørelse, som det økonomiske sekretariat udarbejdede i december om problemstillingen i dansk økonomisk politik i anden halvdel af 60'erne.

Inden jeg går nærmere ind på årsoversigtens vurderinger, er det nærliggende for mig at knytte tråden til den debat, der for nogle dage siden blev ført her i tinget i forbindelse med lovforslaget om Danmarks Statistik. Der var under denne drøftelse en glædelig tilslutning til det, der var grundtanken med det fremsatte lovforslag, nemlig en forbedring af den økonomiske statistik, og når jeg nu vender tilbage til dette spørgsmål, er det, fordi det under gennemgangen af den økonomiske oversigt har slået mig stærkt, hvor udtalt dette behov for en udbygning af den økonomiske statistik egentlig er.

Man ser det i og for sig meget klart afspejlet i oversigten, når man sammenligner vurderingen af landbruget og den økonomiske udvikling i øvrigt. Der er jo fra gammel tid her i landet en tradition for en særdeles pålidelig og veludbygget landbrugsstatistik, og dette har da også sat sit præg på oversigten, idet det har muliggjort en indgående gennemgang af landbrugets problemer. Det har også den interesse, at væsentlige eksportindtægter kan vurderes med udgangspunkt i en gennemgang af markedssituationen for nogle relativt få varer.

I modsætning hertil har behandlingen af byerhvervene nødvendigvis måttet blive mindre detaljeret. Omtalen af udviklingen i byerhvervene er på forskellige punkter præget af, at den fornødne statistik enten ikke foreligger eller først fremkommer med stor forsinkelse, således at den ikke har kunnet tages i betragtning i oversigten. Det gælder f. eks. om så væsentlige områder som store dele af indkomstudviklingen, specielt for de selvstændige; det gælder en betydelig del af investeringerne, og det gælder endelig også bevægelserne i lagerbeholdningerne. Også på de områder, hvor statistikken er mere dækkende for året som helhed, må vi konstatere, at en tilfredsstillende analyse af forløbet gennem året frembyder vanskeligheder. Jeg ville dog ikke yde den danske statistik fuld retfærdighed, hvis jeg ikke i denne forbindelse

nævnte, at der i det sidste par år er sket landvindinger, specielt for industriens vedkommende, hvor en ny omsætningsstatistik og konjunkturbarometret efterhånden giver bedre holdepunkter for en bedømmelse, end vi hidtil har haft. Det er mit håb, at man i næste årsoversigt med støtte i disse oplysninger vil kunne foretage en mere indgående analyse af byerhvervenes og specielt industriens forhold.

Det noget usikre statistiske grundlag har ikke blot den betydning, at det er vanskeligt fuldt ud at vurdere de bevægelser, der er sket i det foregående år, men det vanskeliggør også udarbejdelsen af prognoser for det kommende år. Selv med en bedre hjemlig statistik vil det altid være sådan, at prognoser over den kommende tids økonomiske udvikling i et land som Danmark vil være behæftet med en vis usikkerhed som følge af de vekslende ydre vilkår og de danske erhvervs tilpasning til disse. Denne usikkerhed vil vi aldrig kunne sætte os ud over, selv om vi kan mindske den noget ved at udnytte de internationale informationer, der tilgår os i kraft af det internationale økonomiske samarbejde.

Når jeg dernæst vender mig til indholdet af den økonomiske årsoversigt, vil jeg gerne tage udgangspunkt i den vurdering af udviklingen på længere sigt, som det økonomiske sekretariat foretog i december, og som er genoptrykt i årsoversigten. Det fremgår heraf, at den danske økonomi i første halvdel af 60'erne har gennemløbet en vækstperiode af usædvanlig styrke, hvor gunstige ydre vilkår og en stærk vækst i arbejdsstyrken og i de private investeringer alle har bidraget til en meget stærk stigning i produktion og levestandard.

I redegørelsen peges endvidere på, at tempoet i den økonomiske fremgang nok bliver noget langsommere i de kommende år, når arbejdsstyrken ikke vil vokse nær så hurtigt. Jeg tror også, det er rigtigt, når redegørelsen fremhæver, at dette i mange henseender vil accentuere de problemer, vi står over for i den økonomiske politik, fordi behovene i væsentlige henseender ikke aftager, sely om stigningen i produktionen bliver lidt mindre. Det gælder en række af de offentlige opgaver, det gælder de private investeringer og bolig-